

да ны изстѣдѣтъ сердца́та камъ тѣхъ. За
 това̀ не трѣба да пытамы тѣхъ, но и за
 това̀ трѣба да зѣмамы примѣръ ꙗ́ко мѣдры и
 разꙋмны челоуѣцы, ꙗ́ко ищемъ да придобѣ-
 емъ на чѣдата си коѣто желѣемъ. Защо̀то
 и за тѣхъ има́мы мно́го и вѣтхы и но́вы
 примѣры, който ꙗ́ко глѣдамы, мо́жемъ го-
 лѣма по́лза да придобѣемъ. ꙗ́ко който понѣ-
 же не ꙗ́ко возможно сичкитѣ тѣка да помѣ-
 нѣмъ, но катò помѣнѣмъ е́динъ или два̀,
 дово́лно ꙗ́ко и за дрꙋгитѣ да разꙋмѣемъ. За
 това̀ има́мы е́динъ голѣмъ примѣръ Філіп-
 па Царѣ́ Македо́нскаго, О́тца вели́каго А-
 лекса́ндра. То́йзи Філіппъ токò катò са ро-
 ди́ Алека́ндръ, то́ж часъ писа̀ на А́ристотѣла
 Стагі́ритскаго това̀ послѣніе: „ ꙗ́ко А́рис-
 „ тотѣле! Зна́й, чи ми са ꙗ́ко роди́лъ
 „ сынъ: тогò ради вели́ко благо-
 „ дарѣніе возда́вамъ Бо́гу не то́ль-
 „ кова за ради́ рождѣніе то на дѣ-
 „ тѣ то, ко́лкото мѣ благодарѣ́мъ,
 „ защо̀то са ꙗ́ко породило на твоѣ
 „ то вре́мѣ и на твоитѣ дни. Защо̀
 „ са надѣ́ж, чи катò са ꙗ́ко глѣда и
 на́с-